

عنوان مقاله:

ارزیابی جایگاه بافت های فرسوده در ناکارآمدی عملکردی کلانشهرهای ایران (نمونه موردی: کلانشهر مشهد)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

سمیه آزادواری - کارشناسی ارشد اقلیم شناسی در برنامه ریزی محیطی، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

در سده اخیر دگرگونی های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی باعث تحولاتی در شهرنشینی کشور شده است. یکی از آثار این تحولات شکل گیری بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری به ویژه در کلانشهرها می باشد. کلانشهر مشهد نیز دارای بیشترین مساحت بافت فرسوده در کشور می باشد. از این رو در این پژوهش به گونه شناسی بافت فرسوده این شهر بر اساس شاخص های دوره زمانی، کالبدی، اجتماعی و اقتصادی پرداخته شده است. در مجموع پس از بررسی ۴۸ محله بافت فرسوده شهر مشهد در شاخص های مختلف مشخص شد که هر چند محلات مذکور از نظر شاخص های مورد بررسی وضعیت مطلوبی نداشته اند اما با این حال سیاست مداخله در این گونه بافت ها باید براساس تعیین نقاط ضعف محلات و به دنبال آن اتخاذ سیاست مداخله متناسب با شدت ضعف باشد. ذکر این نکته نیز ضروری است که در اغلب شاخص ها با افزایش فاصله از مرکز شهر شاخص ها رو به کاهش کیفیت، میل پیدا نموده به نحوی که از نظر فضایی و شکلی الگویی شبیه دوایر متحدالمرکز نامنظم (مرکز شهر به عنوان دایره مرکزی بالاترین کیفیت شاخص ها و محلات حاشیه ای به عنوان حلقه بیرونی کمترین کیفیت شاخص ها) به خود گرفته اند.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، کلانشهر مشهد، محلات حاشیه ای، دگرگونی فضایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1473419>

